

Munkát! Kenyeret!

Irta: Lájér Dezső, a szociáldemokrata párt titkára.

Ehesen lézengő munkás, kényszeregyességtől és csődtől rettegő polgár ne essél kétségbe. Legyetek ti is türelemmel, kiknek az idén már csak feleannyi hus jutott, mint tavaly ilyenkor. Azoknak az 1500-aknak se kell már sokáig bánkodniok, akik a szegények konyhájáról tengelik nyomoruságos életüket. Ha nem is volt munkátok, megrendeléstek és vévőitek a nyáron, majd lesz a télen, csak várjatok már addig nyugodtan és gondtalanul fogtok élni.

Hogyne. Hiszen megint feltámadt a Külvárosi Párt, zászlót bont újra és ismét megígéri, hogy megment benneteket, mert most már — de igazán és utoljára — megkezdí a külváros rendezését.

Olvasátok csak figyelmesen félhivatalosának, a Szegedi Újságnak szentistvánnapi hangulatos cikkét, mily szép ígérekkel csalogat zászlaja alá. Ha véletlenül arra is gondoltatok volna a cikk olvasása közben, hogy pénz is kell a rendezéshez, ami pedig nincs, mert mind másra költötték, kételyeidet a pénteki lapokban megjelent hírek már el is osztják, mert A. Coates nem kevesebb, mint 40 millió pengőt ajánl. Lesz tehát pénz is, csak utána kell nyulni.

Szinte látom csüggött arcotok felvidulását, jámbor, hiszékeny munkások és polgárok!

Mi mégis kételkedünk, sőt nem is hiszünk a külvárosi párt ígéreteiben, sem pedig a 40 milliós kölcsön komolyságában.

Megmondjuk, miért?

Eppen olyan időben halljuk ezeket az ígéreteket, amikor már jóval előbb elhatározta a szervezett munkásság, hogy szeptember 1-én délelőtt 11 órakor beszűnteti a munkát és csatlakozva munka nélkül vergődő testvéreibe, országszerte kimegyünk az uccára és megmutatjuk kibírhatalan nyomorunkat és követeljük legelemibb emberi jogunkat: Munkát! Kenyeret! Követelünk végre olyan komoly intézkedéseket, melyek tovább nem maradhatnak üres ígérek. Hangosan fogjuk kiáltani az illetékesek, de a külvárosi párt vezetési felé is, hogy nem akarunk elpusztulni és nem akarjuk, hogy velünk együtt pusztuljon az egész ország.

Mie, itt van az ígérek magyarázata. Megelégeltük a bé nem váltott ígéreteket és élni-akarásunknak a legkomolyabb formát akarjuk adni. Megjelent tehát a külvárosi párt és meg akar bennünket előzni, hogy itt van ő, bizzuk rá sorsunkat. Nem mi önmagunkat, hanem ő fog bennünket megváltani.

Nem hiszünk neki, nem is vesszük komolyan. Eddigi magatartásával erre szolgált rá. Nem lehet a dolgozók érdekeit csak a külvárosrendezés időnként való felmelegítésével szolgálni, de ellenük fordulni, amikor más ér-

deikért kellene sikraszállni; nem lehet egyszerre a hatalom szekereit tolni és egyúttal a dolgozók javáért dolgozni; másszóval egy szájból egyszerre hideget és meleget fujni, ahogy ezt a törvényhatósági bizottság közgyűlésein tette.

Ki hihet annak a pártnak, melynek vezetési a külvárosrendezést eddig még mindig arra használták fel, hogy elgáncsoljanak olyan más indítványokat, melyek szintén a dolgozók érdekeit szolgálták volna; ki veheti komolyan azt a pártot, amelyiknek vezetési mindig akkor akarják megmenteni a dolgozókat, amikor a husukból és vérükéből való szervezett munkások érdekképviselői vivják súlyos küzdelmeiket értük és mert arról győződtek meg, hogy az eddig kapott ígérek beváltatlanok maradtak, azt akarják, hogy hangot adjanak igazságos követeléseiknek; ki bizhat abban a pártban, amelynek vezetési a kulisszák mögött máris — jóval a választások előtt — azon mesterkednek, hogy ki hol jusson előnyösebb jelöléshez és így képviselőséghez.

VASÁRNAPI KONFERANSZ

Hölgyeim és Uraim, a nyár azért mégis csak megérkezik végre, ha a júliusi hidegben, augusztusi esőben elszomorodott nyaralók lassan haza is érkeznék... Így van ez már néhány éve: akkor fázunk, ha melegedni szeretnénk. De azért mindenki remekül nyaralt, hiszen oly jó egy kicsit elkerülni hazulról, új embereket látni, új városokat...

A nyaralók lassan hazaérkeznek, a szabadságok lassan lejárnak, — de új nyár indul most a Tiszán. Soha annyi boldog csónakost, fürdőzőt, motorost! Csak a Tiszával kellene valamit csinálni végre ebben a pótnyárban, mert olyan vadul piszkos, mintha december volna...

A pótnyárban persze néhány vendég érkezett Szegedre, akik évenként egyszer föl szokták keresni a tiszai várost. Legutóbb Fleischer Antal járt Szegeden, hogy elintézte Bártfát és Salzburgot. Az Operaház kiváló dirigense nálunk végezte iskoláit és nem mulik el nyár, hogy le ne látogatna hozzánk. Persze a szegedi muzikusok köréje gyűltek és Fleischernek mesélni kellett multról és jövőről...

Ezzel szemben Vágó Arturt, aki Szegeden töltötte utolsó vidéki hónapjait, legutóbb Lázár direktor fölrendelte Pestre, mert a Király Színházban megkezdődik a munka...

Pesten várja az induló színházi esztendőt Páger Antal, aki egyelőre az Andrássy-uti Színházhoz szerződött és Barabás igazgató máris szép szereppel akarja elindítani a pesti életbe...

Tarnay direktorék a Teréz-köruton rendezték be lakásukat. A direktor többirányban folytat tárgyalásokat, már többfelé kínálták meg szerződéssel, egy-egy darab rendezésével, végleges eredmény még nem alakult ki. Tarnay direktorné is többfelé kapott meghívást, első fellépése valószínűleg az Andrássy-uti Színházban lesz. Mindenütt nagy örömmel fogadták bájos egyéniségét, sugaras megjelenését...

Több régi szegedi színész ért vissza most Pestre. Leopold Andor, a fiatal baritonista, aki legutóbb a müncheni operánál dolgozott, most estéről-estére az állatkerti operaelőadásokon szerepel. Relle Gabi mellett énekel. Az Új Színházhoz szerződött Czobor Imre, ha tetszenek még emlékezni rá a Palágyi-időkből. Egyelőre a Japán-kávéházban látható esténként, ahol Bán Klárral jelenik meg. A fiatal, Szegedről indult színésznőt Kassán feleségül vette és most mindketten visszatértek Pestre...

Szegeden egyelőre minden csendes, egyelőre Makón és Vásárhelyen áll a színház. Makón — Szeged hiányában — Kiss Árpád a birodalom, Vásárhelyen szegedi ismerősök aratják a szinkör-

Sulyosan téved az, aki azt hiszi, hogy az a szándéka a külvárosi pártnak, hogy átvegye a dolgozó tömegek vágyait és akaratát. Nem. Azért jelentek meg újra, azért ismételték ígéreteiket, azért hallatnak olyan hangokat lapjukban és gyűléseiken, amilyenekkel remélik, hogy sikerülni fog megint a könnyen hívó választókat a maguk szekere elé fogni.

Azt hisszük, csalódní fognak ebben a számításukban, mert eddigi magatartásukkal felnyitották azok szemét is, kik a múlt őszi választásoknál követték őket.

A külvárosi párt félhivatalosa maga is érzi, hogy bajok vannak. Meg is kérdezi: »Mi lesz a télen, ha ilyen tar, reménytelen a munkások számára a munka nélküli nyár?« Azal az ígérettel felel, hogy az ősszel pedig megkezdí a külvárosrendezést. Mi pedig azt mondjuk, hogy üres ígért marad ez most is és borzalmasabb, kétségbeejtőbb, nyomorral és szenvedésekkel telibb lesz minden eddigi télnél!

De ha komolyan azt akarja a külvárosi párt vezetésivel együtt, hogy ne így legyen, szeptember 1-én követeljen velünk együtt:

Munkát! Kenyeret!

tapsait: Neményi Lili és Bilicsi Tivadar. De azért Szegedre is befutott az első fecske, — Károlyi Vilmos érkezett meg először az új társulat tagjai közül, aki elfoglalta Páger Antal örökét...

A szezon pedig — ha lassan is —, de közeledik hiába akarja megcáfolni az időt az augusztusvég pótkánikula. Lassan kialakulnak ugyanis az új szezon hangverseny-eseményei, a Harmonia kovácsolja már a programot. Az eddigi szerződéssel szerint az idén szerencsénk lesz a dobogón Sauerhez a zongoránál, két fiatal hegedűshöz: a szárnyakra szállt Millstein Nathanielhez és Szentgyörgyi Lászlóhoz és Mercedes Guelmitti, a milánó Scala világhírű énekesnőjéhez, de szó van Umberto Urbanoról is. A hangversenyszzezont egyébként valószínűleg Pataki Kálmán fogja megnyitni, aki a Attersee-ről írt, hogy nagy örömmel jön Szegedre...

A nyár még itt van Hölgyek és Urak, de a szezon már közeledik...

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon rokonok, jóbarátok és ismerősök, valamint az ujezgedi kendergyár és Győri kefégyár tisztviselői és munkásainak, kik felejtethetetlen munk és testvérünk Szeles András temetésén megjelentek, koszoru- és virágadományukkal fájdalmunkat enyhítették, ezuton mondunk hálás köszönetet. 341 Szeged, 1930 aug. 23. A gyászoló család.

„VAPOR“ gummijavító üzem
Kossuth Lajos sugárut 5.
Szenzációs olcsón, jól és gyorsan javítja regenerálja autó gummiját. 34

Kézimunkaszalónomat

szeptember 1-től kezdve

Aradi ucca 6. sz. alá

333

Wiesner mellé

magnagyobbítva áthelyezem

s így abban a kellemes helyzetben leszek, hogy i. t. vevőim igényeit fokozottabb mérvben kielégíthetem. Lakásdiszítési kézimunkáim eredeti rajzok után, legjobb kivitelen készülnek.

Valódi csipkéket méterszám is raktáron tartok. Tisztelettel

Reitzerné Harczos Melly

„MÁNDITS“

Salon és Jazz zenekarának

búcsú

hangversenye

324

vasárnap a

Kass-kávéházban